

Pași în credință

volumul V

CINE ESTE ISUS CRISTOS

Evangheliile - I

de

Bernice Claire Jordan

**BCM
International, Inc.**

**Misiunea Creștina
NOUA SPERANȚĂ**

CUPRINS

Material introductiv	4
Lecția 1. Dumnezeu Tatăl pregătește terenul ..	8
Lecția 2. Dumnezeu Fiul coboară pe pământ ..	15
Lecția 3. Copilul Isus crește	22
Lecția 4. Botezul lui Isus	30
Lecția 5. Ispitirea lui Isus	38
Lecția 6. Domnul Isus împlinește profețiile din Vechiul Testament ..	45
Lecția 7. Domnul Isus își începe misiunea	52
Lecția 8. Domnul Isus învață despre cer	59
Lecția 9. Domnul Isus învață despre dragostea lui Dumnezeu pentru cei pierduți ...	66
Lecția 10. Domnul Isus învață despre lumină și întuneric	76
Lecția 11. Domnul Isus ajută un om să îndrepte lucrurile	84
Lecția 12. Domnul Isus dă de mâncare celor flămânzi	91
Lecția 13. Domnul Isus aduce la viață un om mort	98
Lecția 14. Domnul Isus îi pregătește pe ucenici	105

MATERIAL INTRODUCATIV

LECȚIE INTRODUCTIVĂ

„Cine este Isus Cristos?“ este primul din cele două volume ale seriei *Pași în credință* care prezintă viața lui Isus Cristos așa cum reiese din Noul Testament, la un nivel corespunzător copiilor de școală generală. Acest prim volum Îl prezintă pe Domnul Isus Cristos în 14 lecții ce includ nașterea și copilăria Sa, precum și câteva episoade din lucrarea Sa. Misiunea divină înfăptuită de Cristos este susținută de minunile înfăptuite de El și de învățăturile pe care le-a dat, care arată sfințenia Sa. Toate acestea oferă ocazii excelente de prezentare a mesajului mântuirii și de a da sfaturi pentru o trăire creștină.

PLANUL DE RECAPITULARE

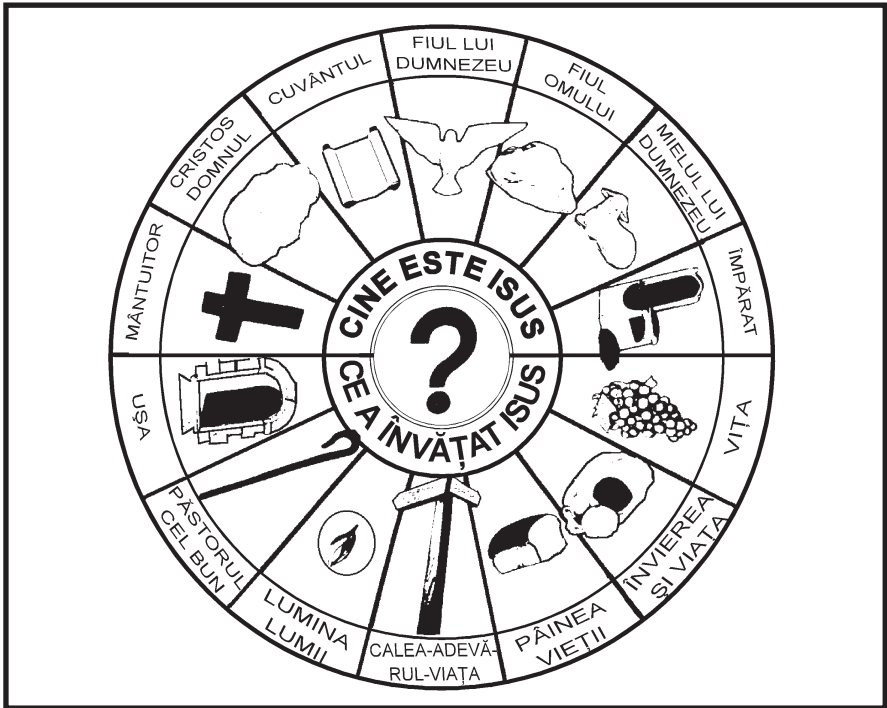
Este sugerat un plan de recapitulare foarte simplu. Primele șapte lecții răspund la întrebarea: „Cine este Isus?“ iar ultimele șapte lecții răspund la întrebarea: „Ce a spus Isus despre Sine Însuși?“ Cele șapte nume folosite pentru El și cei șapte „Eu sunt...“ însoțite de adevărurile lecțiilor sunt recapitulate săptămână după săptămână.

Planșa recapitulativă este împărțită în 14 secțiuni, una pentru fiecare lecție. Numele lui Cristos, cei șapte „Eu sunt...“ și imaginile sunt incluse în materialul pentru flanelograf și numerotate 1R-14R și R1-R14 conform numărului lecției. Acestea trebuie plasate în jurul circumferinței cercului pe măsură ce se face recapitularea. Semnul de întrebare se plasează în centrul cercului. Simbolurile trebuie plasate în spațiile de pe cerc pe măsură ce versetele sunt repetate.

Sugerăm un plan foarte simplu după care poate fi făcută recapitularea în fiecare săptămână. Astfel se vor putea repeta noțiunile fundamentale și semnificațiile lor. După cum am arătat, primele șapte lecții răspund la întrebarea: „Cine este Isus?“, iar următoarele la întrebarea: „Ce a învățat Isus despre Sine Însuși?“ Cei șapte „Eu sunt“ folosiți de Isus, trebuiesc recapitulați în fiecare săptămână, alături de adevărurile centrale ale fiecărei lecții.

În schița cu planșa de recapitulare veți găsi modelul unui cerc pe care puteți să-l faceți din flanelă sau din catifea. Divizați-l în paisprezece părți. Cele șapte nume ale lui Isus sunt făcute din flanel, la numerele 1R-14R inclusiv. Pe măsură ce faceți recapitularea, puneți-le pe marginea cercului, în exterior. Semnul mare de întrebare să fie în mijlocul cercului. Între semnul de întrebare și nume, puneți simbolurile. Ar fi de preferat să aveți pentru fiecare copil în parte versetele de memorat scrise pe cartonașe.

Pentru întreg cursul, ar fi folositoare o hartă a Palestinei. Dacă nu aveți una mare, confecționați una din flanelă după modelul de la schița 5.

Întrebări la care se răspunde cu versetele de memorat:

1. Pe cine a venit să salveze Isus? - Matei, 1:21.
2. Pentru cine a venit Isus? - Luca, 2:11.
3. Isus a trăit și înainte de a veni pe pământ ca și copil? - Ioan, 1:1,14a.
4. Cum Și-a arătat Dumnezeu Tatăl acordul Lui? Marcu, 1:11.

5. De ce a venit Isus? - Marcu, 10:45.
6. Cum L-a prezentat Ioan pe Isus? - Ioan, 1:29.
7. Sub ce nume va fi El cunoscut când va reveni? Apocalipsa, 17:14b.
8. Ce ne-a spus Isus despre Ușa cerului? - Ioan, 10:9.
9. Ce ne-a învățat Isus despre bunul Păstor? - Ioan, 10:11.
10. Ce ne-a învățat Isus despre lumină și întuneric? Ioan, 8:12.
11. Ce ne-a învățat Isus despre Calea spre cer? - Ioan, 14:6.
12. Ce ne-a învățat Isus despre pâine? - Ioan, 6:35.
13. Ce ne-a învățat Isus despre înviere? - Ioan, 11:25.
14. Ce ne-a învățat Isus despre viță? - Ioan, 15:5.

Versetele de memorat:

Scopul fiecărei lecții este în legătură directă cu versetul de memorat. Materialul povestirii ilustrează adevărul central al lecției. Nu faceți ca învățarea versetului de memorat să fie ca o parte distinctă a lecției, ci să fie în strânsă legătură cu restul lecției. Când învățarea versetului se face în partea introductivă, faceți astfel încât să pară introducerea lecției și, apoi, repetați versetul și la concluzie. Asigurați-vă de fiecare dată că a fost înțeles corect de copii. Puneți-le întrebări, pentru a nu memora ceva ce nu înțeleg, deoarece scopul întregului ciclu de lecții este să aducă copiii la Cristos și să-i ajute să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu. Este foarte important ca ei să înțeleagă bine ceea ce memorează. Ei vor trebui să folosească apoi ceea ce vor învăța în aceste lecții, de aceea totul trebuie să le fie clar.

Adaptarea studiului la treizeci de minute:

Sunt cazuri în care lecțiile vor trebui făcute într-un timp foarte scurt. În acest caz, planificați totul foarte atent, pentru ca tot ceea ce faceți să fie legat de scopul lecției. Nu cântați mai mult de două cântece. Recapitulați numai versetul din săptămâna anterioară. Puteți folosi și cercul recapitulativ, dar să puneți simbolurile și numele foarte repede. Recapitulați numai ciclul de șapte lecții din care face parte lecția care urmează. Puteți planifica o recapitulare completă a unui ciclu când acesta s-a terminat. Aceasta poate să vă folosească pentru evaluarea voastră ca învățător și a elevilor voștri.

Alte activități: cititul Bibliei, învățarea de cântări noi sau rugăciune

mai lungă, trebuie lăsate afară sau foarte mult scurtate. Îndemnați-i pe copii să învețe și alte versete acasă. Explicați-le anumite versete și dacă aveți timp la dispoziție verificați dacă le-au memorat. Dacă găsiți necesar să eliminați anumite porțiuni din lecție, faceți-o. Tăiați părțile care nu se referă strict la scopul pe care l-ați ales. Este important ca acei copii care au Biblia sau Nou Testamente să le folosească la fiecare lecție, pentru un anume scop. Cronometrați lecțiile cu grijă, pentru a nu fi întrerupte când nu doriți, ci doar datorită timpului limitat.

Folosirea Bibliilor:

Fixați drept scop ca fiecare copil să-și folosească Scriptura. Dacă sunt copiii care nu au, și părinții nu fac nimic pentru aceasta, încercați să rezolvați problema. Învățați-i pe copii să le folosească, treptat. La fiecare întâlnire, copiii să aibă cel puțin o ocazie în care să citească din Biblie. Chiar și cei mici pot învăța cum să caute anumite cărți sau capitole din Biblie. (Puteți face acest lucru printr-o cântare potrivită.) Încurajați-i să-și țină deschisă Biblia la pasajul despre care vorbiți. Ar putea astfel să caute anumite pasaje sau să citească în cor, sau să răspundă la întrebări căutând răspunsul acolo. Referințele biblice le puteți folosi în mai multe moduri: dând referința și ei să caute versetul, să spuneți versetul și ei să vă spună referința, să dea un răspuns dintr-un verset a cărui referință o dați, etc. Prin modul în care te raportezi **TU** la Cuvântul lui Dumnezeu, copiii vor învăța cum să se raporteze și ei, fără să-și dea seama. Puteți astfel să-i învățați să-l iubească, să-l respecte și să-l memoreze. Faceți-i pe copii să citească Biblia personal și explicați-le anumite cuvinte care nu le sunt familiare. Nu-i puteți urmări după ce pleacă de la lecție, dar dacă i-ați învățat să iubească Cuvântul lui Dumnezeu și să-l folosească, ați făcut mai mult decât vă puteți da seama.

Cântecele:

Nu lăsați alegerea cântecelor la întâmplare, sau pentru ultimul moment. Rugați-vă pentru acest lucru și stabiliți din timp câteva cântece care să aibă tematica pe care o studiați. Gândiți-vă bine cum îi veți învăța cântecele respective. Folosiți cântări despre Domnul Isus, cu tematica potrivită.

Lecția 2

DUMNEZEU FIUL COBOARĂ PE PĂMÂNT

Tema: Cristos Domnul

Scop:

Să cunoaștem că pruncul din Betleem a devenit Mântuitorul lumii și că lumea ar trebui să-L cunoască pe Cristos ca Domn și să asculte de poruncile Sale.

Text:

Luca, 2:1-20, Mica, 5:2.

Verset de memorat: Luca, 2:11

„Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul.“

Sugestii pentru învățător:

Cântă înainte de lecție o cântare potrivită cu acest subiect. Pentru recapitulare folosește cercul prezentat săptămâna trecută, simbolul **R1** și cuvântul **1R**.

Câteva întrebări pentru recapitulare ar putea fi: Cine este El? Ce înseamnă cuvântul Isus? De la ce ne-a salvat El? Pe cine a salvat? Pe cine poate salva El oricând de păcat? Cum poate deveni cineva membru al familiei Sale? Ce înseamnă cuvântul Mântuitor? Pe tine te-a salvat de păcat săptămâna aceasta? Cum, în ce fel? Cum

S-a pregătit Dumnezeu pentru venirea Fiului Său?

Adaugă cuvântul **2R** și simbolul **R2**, explică apoi semnificația noului termen „Cristos Domnul“.

Oamenii pe care i-a folosit Dumnezeu pentru a scrie Noul Testament foloseau cu toții limba greacă. Mai târziu, Biblia a fost tradusă în limba engleză, română și multe alte limbi. Cuvântul „Cristos“ vine de la grecescul Hristo, care înseamnă „Unsul“. În timpul Vechiului Testament, când era încoronat un rege, pe capul lui se turna ulei, ceea ce semnifică faptul că el fusese ales și pus deoparte de Dumnezeu pentru acea slujbă. Isus Cristos a fost pus de-oparte pentru a lua păcatele întregii omeniri și pentru a ne da viață veșnică. Când spunem Cristos, spunem: „Cel ales de Dumnezeu pentru a fi Mântuitorul lumii“.

Cuvântul „Domn“ înseamnă Stăpân. În țările unde erau regi și regine, titlul de domn era dat unor oameni foarte importanți. Chiar și astăzi există așa-numiți „domni“ care percep impozite mari celor care trăiesc pe pământurile lor. Când Îi spunem Domn ne gândim la Cel care are drept de domnie asupra noastră. El ne-a făcut, și tot El a murit pentru noi. Noi Îl vom iubi și vom avea încredere în El, chiar dacă de multe ori nu vom înțelege care este planul Lui pentru noi.

Plan pentru învățător:

Introducere:

Andrei și cățelul lui.

Lecție:

1. Profetia despre locul nașterii Lui
2. Păstorii de pe câmp.
3. Mesajul îngerului (versetul de memorat).
4. Păstorii la iesle.
5. Păstorii anunță vestea cea bună.

Concluzie:

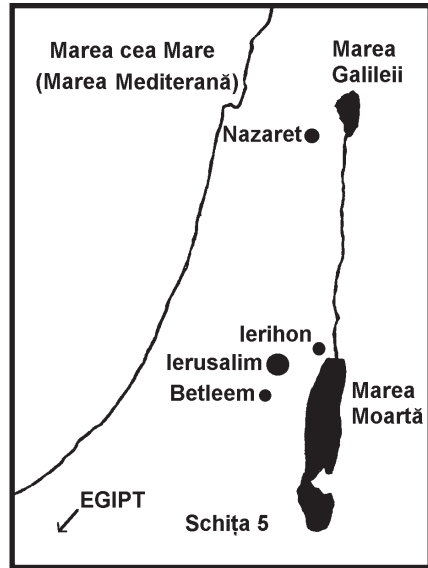
Cum putem spune noi versetul de memorat?

INTRODUCERE:

Are vreunul dintre voi un cățel care să fie doar al lui? Ai cumpărat cățelul, Andrei, sau l-ai primit cadou? Știe că ești stăpânul lui și vine la tine atunci când îl chemi? Ți-a luat ceva timp până l-ai învățat aceasta, nu-i așa? Bineînțeles că Andrei s-ar simți foarte prost dacă acesta nu i-ar da atenție, pentru că este stăpânul lui! Dacă el va fi drăguț și iubitor cu cățelul, acesta îl va iubi la rândul lui, și-l va asculta. La fel, Isus este Domnul și Stăpânul nostru. El are dreptul să ne spună ce să facem și cum să facem. El ne-a creat și ne-a iubit atât de mult încât Și-a dat viața pentru noi.

LECȚIE

1. Profeția despre locul nașterii Lui. (Folosește harta din schița 5 și arată Nazaretul și Betleemul.) După ce Iosif și Maria s-au căsătorit, ei au locuit într-un mic oraș din Galileea, numit Nazaret. Cu 700 de ani înainte de aceasta, Dumnezeu a mai făcut ceva pentru venirea Domnului Isus. Și anume, a folosit un profet pentru a anunța locul unde se va naște Mesia (Mica, 5:2), în Betleem. Betleemul se află cam la 100 de kilometri de Nazaret, ceea ce era mult, având în vedere că pe atunci se călătorea pe

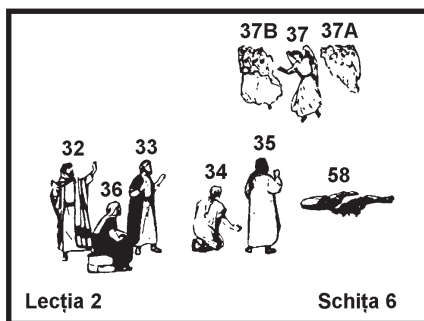

jos, sau călare pe măgari. Dacă n-ar fi fost un motiv special pentru ei ca să meargă acolo, cu siguranță n-ar fi făcut-o, pentru că aceasta însemna o călătorie lungă și obositoare, și multe zile în care Iosif n-ar fi fost la tâmplărie. Dar Dumnezeu a găsit un motiv întemeiat pentru ca ei să facă această călătorie. Și astfel, fiecare cuvânt din Vechiul Testament avea să se împlinească.

În acea vreme, împăratul roman domnea peste o parte foarte mare a lumii, chiar și peste Palestina. Celor din neamul lui Avraam nu le plăcea acest lucru, dar nu aveau ce face, deoarece ei trebuiau să se supună stăpânirii. Dumnezeu a pus în inima împăratului roman ordinul de a face un recensământ. Aceasta însemna

că fiecare om trebuia să meargă în orașul în care s-a născut, pentru a fi trecut într-un registru. Apoi, romanii le impuneau taxele pe care trebuiau să le plătească Imperiului Roman. Noi știm că atât Maria cât și Iosif aparțineau familiei lui David. Și Betleemul se numea cetatea lui David. Deci, amândoi trebuiau să meargă acolo pentru a se înscrie și pentru a-și plăti taxele. Călătoria aceasta le-a luat câteva zile. Când au ajuns acolo, au găsit orașul plin de oameni. N-au găsit nici un loc în care să poată dormi, numai un staul și niște paie.

2. Păstorii de pe câmp. (Vezi schița 6, câmpul noaptea, păstorii 32, 33, 34, 35, 36, oile 58, îngerii 37, 37A și 37B.)

Betleemul era un oraș mic, înconjurat de dealuri și câmpii, unde păstorii își duceau oile la păscut. Cei mai mulți oameni din poporul evreu erau păștori. Și unii dintre ei își petreceau nopțile cu turmele

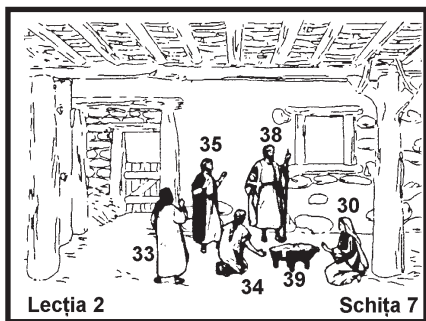
lor, pentru a le proteja de animalele sălbatice. În noaptea în care Maria și Iosif se odihneau în staul, Îngerul Domnului s-a arătat unor păștori care stăteau cu turmele lor în câmp. Și deodată, totul s-a luminat în jurul lor. Păștorii s-au înspăimântat când au văzut strălucirea și gloria din jurul lor. Atunci, îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul. Iată semnul după care Îl veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o ieszle“ (Luca, 2:10-12). Apoi, un mare cor de îngeri a venit și i s-a alăturat celui care le spusese aceste lucruri. Păreau să umple tot cerul. Ei laudau pe Dumnezeu și ziceau: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.“ Apoi, au dispărut dintr-o dată, la fel cum au și apărut. Lumina dimprejur a dispărut și ea, și păstorii au rămas singuri cu oile lor.

3. Mesajul îngerului (versetul de memorat). (La fel ca mai sus. După ce ai prezentat Luca, 2:11, mai repetă-l puțin pentru a fi memorat de copii).

Mesajul pe care l-au adus îngerii a fost: „Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este

Hristos Domnul.“ Păstorii știau că cetatea lui David era Betleemul. Ca mulți alții, așteptau și ei venirea Celui care era anunțat de mii de ani că va fi Salvatorul lor. Îngerul le-a spus că El se va naște chiar în acea zi, în Betleem. Și le-a mai spus „vi s-a născut“. El a venit pentru păstorii săraci și nu pentru cei bogați din palate. Haideți să spunem împreună mesajul îngerilor, pentru că acesta este versetul de memorat pentru astăzi. Dar haideți să schimbăm un cuvânt și să-l spunem astfel: „Astăzi în cetatea lui David ni s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul.“ Apoi păstorii și-au zis: „Haideam să mergem în Betleem și să vedem dacă este adevărat ceea ce ne-au spus îngerii.“ Și-au lăsat turmele și au plecat spre Betleem.

4. Păstorii la iesle. (Vezi schița 7, ieslea 39, Iosif 38, Maria 30, păstorii 33, 34, 35.)

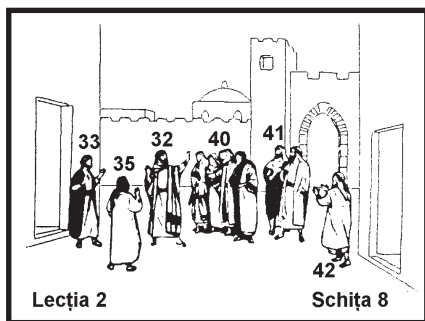

În Betleem era încă întuneric când păstorii mergeau grăbiți pe

străzile înguste ale orașului. Dar cum aveau să găsească Pruncul? Un singur lucru știau despre El, că era învelit în scutece și culcat într-o iesle. Biblia nu ne spune cum L-au găsit, sau cât timp le-a trebuit pentru a-L găsi, ci numai că L-au găsit, împreună cu mama Lui, Maria, și soțul ei, Iosif. În acea noapte, Fiul lui Dumnezeu S-a născut într-o iesle unde numai vitele L-au întâmpinat. Maria și Iosif L-au învelit în scutece și L-au culcat pe paie. Probabil că au fost foarte mirați când i-au văzut pe păstori, până când aceștia le-au spus despre vizita îngerilor și mesajul lor: „Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul.“ În timp ce s-au închinat Pruncului, inimile lor Îl slăveau pe Dumnezeu pentru că Și-a împlinit promisiunea și L-a trimis pe Isus. Cu siguranță că fiecare păstor își spunea în gând: „El S-a născut și pentru mine. Astăzi în cetatea lui David, mi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul. El este Mântuitorul și Domnul meu.“

Biblia ne spune că Maria a ținut în inima ei toate aceste lucruri, și s-a gândit la ele de multe ori. Apoi I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru darul Lui.

5. Păstorii anunță vestea cea bună. (Vezi schița 8, strada, păstorii 32, 33, 35, oamenii 40, 41, 42.)

După ce au văzut Pruncul, păstorii s-au înapoiat în câmp unde și-au lăsat turmele. Dar n-au ținut această veste minunată numai pentru ei, ci s-au oprit și au spus-o tuturor oamenilor cu care s-au întâlnit. Au spus despre Copilul născut în staul. Parcă îi și aud vorbind unui grup mare de oameni: „Lumina era așa de puternică, încât nici nu ne puteam uita. Și un înger ne-a spus: „Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.” Apoi, am venit aici și am văzut cu ochii noștri acest lucru. Este exact cum a spus îngerul. Dumnezeu L-a trimis, pentru ca El să fie Domnul și Mântuitorul nostru. Mergeți și vedeți și voi, și apoi veți înțelege.” Oamenii cu care vorbeau ei se întrebau dacă acest lucru poate fi adevărat; apoi, vorbeau despre lucrul acesta cu alții. Mulți dintre ei

credeau că păstorii sunt nebuni, dar unii credeau că ei au dreptate.

A venit, în sfârșit, vremea în care Dumnezeu Și-a trimis Fiul pe pământ. Dar Biblia nu ne spune despre acei oameni că s-ar fi dus să vadă pe Pruncul de curând născut și să I se închine. Păstorii s-au înapoiat la turmele lor, mărindu-L și laudându-L pe Dumnezeu pentru ceea ce au auzit și văzut. N-au uitat niciodată noaptea aceea, și nici mesajul îngerilor.

CONCLUZIE:

Cu toții știm povestirea aceasta foarte bine pentru că am auzit-o de multe ori. Dar, nu ne dăm seama că noi suntem păstorii de odinioară. Isus Cristos S-a născut ca un copil doar o singură dată. Nu a rămas un copilaș, ci a crescut și a devenit un om mare, care a murit pe cruce pentru păcatele întregii lumi. Aceasta nu se va mai repeta niciodată. Dar Biblia, ne spune că El trebuie să se nască în inimile noastre, dacă dorim să facem parte din „poporul Lui“, și dacă vrem să fim salvați de păcatele noastre. Aș vrea să vă spun versetul de astăzi așa cum îmi place mie să-l spun: „Cu mulți ani în urmă, în inima mea S-a născut Mântuitorul, care este Cristos, Domnul. S-a născut într-o iesle ca

un om obișnuit, dar în inima mea S-a născut ca Acel plin de dragoste, care mă va conduce toată viața. El este Domnul meu și eu Îi aparțin.“ Dacă tu L-ai primit pe El ca Domn și Mântuitor, atunci poți zice și tu: „În inima mea S-a născut Cristos, Domnul.“ Este cineva dintre voi care dorește să spună: „În inima mea S-a născut Cristos, Domnul, chiar acum. Îi dăruiesc pe veci inima mea, pentru ca El să fie pe veci Mântuitorul meu?“

Ajutor pentru copiii mici:

Poți simplifica „Sugestiile“ explicând „Cristos, Domnul“ altfel. Când spunem aceasta, noi spunem de fapt că El ne-a creat și are dreptul să domnească peste noi. Simplifică paragraful 1, arătând pe hartă locul unde s-a născut Isus. Cu mulți ani în urmă, Dumnezeu a spus printr-un profet că Domnul Isus se va naște în Betleem, adică aici. Nu pare a fi foarte departe, nu-i așa? Dar ei trebuiau să meargă pe jos până acolo, sau călare pe măgari și aceasta le-ar fi luat două, sau chiar trei zile. De aceea, Dumnezeu a făcut ceva pentru ca ei să trebuiască să meargă acolo, chiar dacă n-ar fi vrut. Împăratul roman a spus: „Toți oamenii să meargă în cetatea în care s-au născut, să se înscrie într-un re-

gistru și să plătească impozitul.“ Iosif și Maria au fost nevoiți să meargă la Betleem, pentru că amândoi erau din familia regală a lui David. Și-au pregătit mâncare pentru mai multe zile și Iosif și-a închis atelierul. Maria a încălecat pe măgar și alături de ea a luat și bagajul. Iosif mergea pe jos, pentru că era puternic și rezistent. Și așa au mers ore întregi. Se opreau numai pentru a mânca și pentru a se odihni. Când au ajuns în sfârșit în Betleem, s-au dus la un han, pentru a rămâne acolo peste noapte. Dar n-au găsit nici o cameră liberă! Au căutat apoi în mai multe locuri, dar degeaba! N-au găsit decât un staul de vite. Și pentru că afară era frig, au acceptat să rămână acolo peste noapte și să doarmă pe paie.“